

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. CXX.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

Grammaticos admittat. quemadmodum eadem etiam hoc ipso loco occurrit in Aoristis ἐζησαν & ἐβασίλευσαν.

CXX. Atque ita palmarium illud Chiliastarum propugnaculum feliciter Deo adjuvante superatum est. Quæ enim adhuc restant leviuscula sunt, & facili negotio dilui possunt. Vix enim credo multum aliquem posse movere, quæ deinceps subjungit D. Animadvertens, scilicet: *Ubinam spiritualiter resurgentes cum Christo M. annos vixerunt aut regnarunt? cum nemo fidelium M. annos unquam vixerit?* Argumentum erit: Quicumq; in M. annis Apocalypticis regnant, vivunt per M. annos: Nemo autem huc usque per M. annos vixit: Ergo Nemo in M. annis Apocalypticis huc usque regnavit. Respondeo negando Majorem, potuerunt enim regnare in posteris: Imo sensus potius talis est: In illis M. annis de quibus Apostolo sermo est, illi qui bestiam non adorabant, cum Christo vivebant & regnabant; non autem id intenditur, ut singuli per totum illud millennium regnaverint. Excipitur, *propositionem Johanniticam: Beatus ille & sanctus, esse propositionem universalem, omni credenti applicandam, unde non M. sed quinque M. annos spiritualiter illi resurgentes jam tum in posteris semper regnarint, cum nemo spiritualiter resurgens, ubi fuerit, & in qua etiam temporis differentiâ fuerit, ab hac beatitudine & promissione universali excludi debeat.* Respondeo, Propositionem quidem istam universalem esse, at subjectum restringi debere ad illos, de quibus sermo est, scilicet, qui in eo millennio à peccatis resurrexerunt, eo ipso quod non adorabant bestiam, ut sensus sit: Illi igitur, qui eo tempore à peccatis resurgent, non submittendo se imperio Antichristi, erunt homines beati & sancti regnabuntq; & sacerdo-

cērdotes Christi erunt in illo sēpius jam memorato millennio. Quo ipso tamen ceteri resurrectionis primæ participes extra hoc M. annorum tempus, à beatitudine tali & sanctitate non excluduntur, nisi, quod eminentior felicitatis gradus hisce temporibus celebrati millennii viventibus competit. Apostolus quippe hic ante oculos illa saltem habet tempora, quibus vinc-tus est, ut ante memoravit, diabolus: De cæteris nihil vel affirmat vel negat. Etiam si ergo illa regna-tio successiva usque ad completos M. annos diaboli vincti non competat iis, qui ante vel post hoc tempus spiritualiter resurgunt; competunt tamen illis utique cætera prædicata, quod nempe sint beati & sancti, nec mors secunda potestatem habeat in illos, utut ista ex intentione Apostoli potissimum dicta videantur de illis, qui tempore mille annorum resurgebant. Aut potest etiam Apostolus occasione sermonis de resurrectione prima digressus esse ad locum communem, & inculcasse beatitudinem & sanctitatem hujus resurrectionis, deinceps ad illos iterum revertens de quibus sermo fuerat in præcedentibus. Notetur hic unicum saltem Exemplum simile, ubi eodem modo propositionis universalis subjectum restringendum venit ex Antecedentibus, nempe Rom. VIII. 30. Quos vocavit, eos etiam iustificavit: Non enim utique omnes illos Deus iustificat quos vocat; sed restrictio petenda est ex præcedentibus, ubi dicitur: Quos Deus prævidit, eos quoque prædestinavit: Quos prædestinavit, eos & vocavit &c. ubi subjectum nullibi ulterius est expandendum, quam quatenus concernit eos, qui à Deo sunt prævisi.

CXXI. Hæc de quinto Argumento. Claudat jam agmen illud, quod objicitur sexto loco: Si resur-